

عنوان مقاله:

اتحاد عاقل و معقول از نظرگاه علامه سید ابوالحسن رفیعی قزوینی (ره)

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه و کلام، دوره 46، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

منیژه عاملی - دانشجوی دکتری رشته مذاهب کلامی دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

بحث از اتحاد عاقل و معقول یکی از مطالب مهم فلسفه است که در میان نخستین قایلان به اتحاد عاقل و معقول میتوان از فرفوروس و ارسطو نام برد که میان مشابین رواج یافته است. اما در میان فیلسوفان مسلمان نخستین کسانی که مساله اتحاد عاقل و معقول را مطرح نمودند کندی و فارابی رامیتوان نام برد، اما ابن سینا در این بحث دیدگاه خاصی دارد. پس از شیخ الرییس که در مساله اتحاد عاقل و معقول همه جز صدرالمتالهین با او هم عقیده بودهاند و حکمت متعالیه دوره جدیدی برای اینبحث است. صدرالمتالهین در اثبات عاقل و معقول به تقریر برهان تضایف میپردازد. علامه رفیعی برهان را به گونهای تحلیل کرده که به ادعای ایشان مراد صدرالمتالهین نیز چیزی جز تحلیل علامه نبوده است اما تفسیر علامه از برهان صدرالمتالهین خود شکلی دارد که کمتر در آثار دیگر شارحان حکمت متعالیه دیده میشود که باید گفت که این نظرگاه خاص علامه رفیعی است.

کلمات کلیدی:

عاقل، بسیط، معقول، برهان تضایف، مرکب، اتحاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644148>

